

[Johnny Killerup]

fører også, at forskelligheder skoler imellem skal accepteres, og at skolernes indstillinger og beslutninger skal respekteres.

De meget kedelige eksempler på, hvordan skolebestyrelses indstilling af skoleledere er blevet tilsidesat af kommunalbestyrelserne, er meget uheldige for skolebestyrelsernes virke og anseelse blandt forældre. Ansættelse og afskedigelse af skolelederen, som jo er blevet en meget central person på skolerne, er et naturligt anliggende for skolebestyrelserne. Skolelederen er jo den person, som får det daglige ansvar for at udmønte skolebestyrelsernes overordnede rammer for de økonomiske og pædagogiske forhold på skolerne. Forældreorganisationen Skole og Samfund giver da også udtryk for, at skolebestyrelserne er parat til at påtage sig denne opgave. Ved vedtagelsen af styrelsesbestemmelserne i 1989 var man desværre ikke parat til denne store og afgørende opgave; det er man nu, og chancen bør gribes.

Ud over ansættelse og afskedigelse af lederen bør skolebestyrelsernes mulighed for at diskutere og præcisere mål for pædagogik, kvalitet og indhold i undervisningen også undersøges nærmere på samme måde, som det bør analyseres, om bestyrelsernes mulighed for at få indblik i og bedre mulighed for at kontrollere skolens daglige økonomiske drift og regnskabsaflæggelse kan forbedres. Endelig vil det være naturligt, om man fik analyseret bestyrelsernes generelle arbejdsbetingelser, herunder om valgperioden er passende.

Foruden behovet for bedre arbejdsbetingelser føler Venstre heller ikke, man kan vente fire år med at få klare retningslinjer for samspillet mellem de forskellige aktører på skoleområdet. Der bør være en klarere fordeling af beslutningskompetencen, der skal ske en formindskelse af den grå zone og af de opgaver, hvor ingen præcis ved, hvem der har kompetencen til at træffe beslutninger. For ideen om overordnet mål- og rammestyrt og om fastsættelse af principper for skolevirksomhed er god og rigtig. Men målene må ikke være så generelle, at de blot sætter rammer, men ikke skaber indhold, men tværtimod uklarer og forvirrer.

Tilsvarende bør principper ikke kunne bortfortolkes eller bortforklares således, at kommuner, skoleledere eller lærere har deres egen fortolkning af, hvad man kan og skal, og hvad man ikke kan og skal ud fra principperne.

Der er altså behov for klare retningslinjer for skolebestyrelsernes arbejde og beslutningskompetence.

Endelig kræver en forbedring af dialog- og kommunikationsforholdene mellem skolerne og det kommunale niveau også en nærmere analyse og præcisering og eventuelle ændringer.

Derfor: Behovene er for store til at lade stå til. Det er nødvendigt at stille krav til f.eks. samarbejdsorganer, virksomhedsplaner, kontaktmøder mellem kommunalbestyrelse, forældre og ansatte m.m. Det er for vigtige områder til, at dialogen og kommunikationsforholdene bare får lov til at afvente udviklingen.

Venstre ser derfor ikke redegørelsen som en sovepude, men snarere som et positivt og aktivt instrument til at skabe endnu bedre vilkår og betingelser for skolernes drift og virke.

Redegørelsen viser nemlig, at styrelsesbestemmelserne trækker i den rigtige retning, og den viser samtidig, hvor der er behov for nærmere analyse og justeringer. Der er problemer, men de kan og skal løses, og Venstre håber derfor, at regeringen snarest muligt tager initiativ til at få taget fat i de i redegørelsen nævnte problemer og dermed sikre skolebestyrelserne og skolerne endnu bedre arbejdsbetingelser.

Birgitte Husmark (SF):

Da SF's tre skolepolitiske undervisnings- og uddannelsespolitiske ordførere endnu ikke er kommet tilbage fra Sydafrika, skal jeg nøjes med at komme med nogle kortere bemærkninger.

Jeg vil godt starte med at takke undervisningsministeren for redegørelsen. Det er jo klart, at man er inde i en proces med hensyn til at få skolebestyrelserne til at fungere så optimalt, som de skulle.

Fra SF's side vil vi stadig væk påpege, at vi føler, at der er behov for en form for et samlende organ, som kan koordinere interesserne fra både medarbejdere og politikere og også forældrene og de større elever, ikke som en skolekommission, der jo kunne blive et bremsende led under den tidligere skolelov, men et samlende organ, der kan sikre samarbejdet i større udstrækning i øjeblikket.

Et af problemerne er jo, at en del af opgaverne, som nu har skullet sættes på plads, er havnet hos embedsmænd og derfor er umiddelbart